

Ogliv

**Varlık Temelli Yerel Sürdürülebilir
Kalkınma ve Değer Üretimi**

Ogliv, mikro ölçekli bölgelerin beşeri, doğal ve kültürel varlıklarını sosyal etki üreten varlıklar haline dönüştürerek kalkınmasını amaçlar.

၅gliv

GELECEĞİN MİRASI

Ferhan Geylan
OGLİV Kurucusu

İnsanlık tarihi, milyonlarca yıllık canlıların tarihine bakınca bir göz açıp kırıpma kadar kısa aslında. Ve bu tarih de hep adım adım, bir önceki neslin çabalarının, uğraşlarının, emeklerinin üzerine yükselmiş. İnsanlık bu noktaya hep küçük küçük adımlar üzerinden gelmiş. Bugün yaşadığımız uygarlık bu anlamda, adlarını bilmediğimiz, yüzlerini görmediğimiz, seslerini duymadığımız milyonlarca insanın eseri. Etrafımızı çeviren, bizi bazen üzen, bazense hayran bırakan tüm maddi ve manevi birikim, bu insanların mirası aslında. Bugün de nefes alırken, düşünürken, sohbet ederken onların mirasının ortasında, hiç fark etmesek de, bir anlamda onlarla beraber yaşıyoruz.

İnsanlığın bize göre uzun, doğaya göre ise kısacık tarihi içinde kritik bir noktada yer aldığımızı fark etmenin zamanı geldi. Bilim insanları, araştırmacılar, düşünürler bir noktada hemfikir: Bu nesil, insanlığın kaderini belirleyecek en son nesil. Bugün alacağımız kararlar, atacağımız adımlar, gelecek kuşakların kaderini belirleyecek.

Bütün bu gelişim sürecinin geldiği noktada dünyanın ve insanlığın durumunun çok da iyi bir yerde olduğunu söylemek gerçekten zor. Her çağda iş birlikleriyle ilerleyen insanlık, özellikle Sanayi Devrimi sonrasında ortaya çıkardığı sosyal faydayı eşit bir şekilde paylaşamamanın derin sıkıntısı yaşıyor. Bu durum sadece insanlar arası bir eşitsizlikle de sınırlı değil. İnsanoğlu kapsayıcı bir büyüme modeli geliştirememesinin bedelini, doğaya yönelik büyük yıkımlarıyla da ödemeye başlamış durumda.

Doğal ve çevresel sorunların arkasında ise, eşitlikçi ve adil bir kalkınma anlayışının eksikliği yatıyor. Ne yazık ki, bireylerin veya belirli bir toplumsal kesimin zenginleşmesinin doğal bir şekilde tüm insanlığın gelişmesine neden olacağına inandık, inandırıldık, tüm insanlık tarihi aslında her zaman tam tersini söylemesine karşın...

Bugün bunu değiştirmenin tam zamanıdır. Mevlana'nın dediği gibi, "Yeni sözler söylemenin" tam zamanıdır. Bu yeni söz de, düşünüldüğünün aksine, insanlığın rekabet değil, iş birliğiyle gelişecektir. Bugün tüm eski, dar kapsamlı, dışlayıcı kalkınma politikalarının iflas ettiğini görüyoruz. Artık daha eşitlikçi, sürdürülebilir ve paylaşımcı bir kalkınma modeline ihtiyacımız var. Bu kalkınma modeli de, yukarıdan aşağı değil, ancak aşağıda yukarı, bireylerin, grupların, bölgelerin kendi ayaklarının üzerinde durmaları, geliştirecekleri iş birlikleriyle mümkün.

Bu kitap kapsamında, geçtiğimiz yaklaşık on yıl boyunca üzerinde düşündüğüm, çalıştığım, konuştuğum yeni kalkınma fikriyatının, “eşitlik”, “direnc” ve “iş birliğı” sacayağı üzerinde yükselen “**Varlık Temelli Yerel Sürdürülebilir Kalkınma Modeli**”nin köşe taşlarını sizlerle paylaşmanın sevincini yaşıyorum. Geçmişte düşündüğümüzün aksine, tek doğrular yok. Her fikir, düşünce, program ve model aslında üzerinde çalışılacak, geliştirilecek, yenilenecek bir adım; başta belirttiğim insanlık tarihinin küçük adımları gibi... Bu adımları büyütecek, geliştirecek olan, hepimiziz. İnsanlık ailesinin mirası, karıncalar gibi, durmadan birbirine destek olan, birinin bıraktığını diğlerinin devraldığı devasa bir ortaklık. Bir fikir sadece bir kişinin fikri değil. Bizim işimiz, geçmişten devralınanların geleceğın sahibi olan gençlere emanet edilmesi. O güzel sözdeki gibi; “Bu dünya bize atalarımızdan miras kalmadı; biz onu torunlarımızdan ödünç aldık”.

Dışlayıcı değil içerici, yıkıcı değil kurucu, zalim değil eşitlikçi, sürdürülebilir ve adil bir kalkınma modelini hep beraber geliştireceğiz. Yerelerde beraberce, iş birliğıyle ürettiğimiz varlıklar, genç kuşakların varlıklarının da teminatı olacak... **OGLIV, yerel toplulukların yetenek ve bilgelikleri ile küresel değerler arasında köprü** olmak üzere yola çıkıyor. Hep beraber ve herkes için...

GELECEĞİMİZİ KURALIM. HEP BERABER!

Bariş Doğru

EKOIQ Yayın Yönetmeni, EKOLOGOS Kurucusu

İnsanlık tarihi, gidiş gelişleri, büyük dalgalanmaları olan çok uzun bir çizgi. Yerleşik hale gelip, tarım toplumuna geçtiğimiz andan itibaren, doğayı, gezegeni değiştirmeye, dönüştürmeye başladık. Bu değişikliğin başlangıç noktaları, bildiğimiz anlamda insan uygarlığının da, kültürünün de, ekonominin de doğduğu yerler olarak kabul edilebilir. Bu noktalar, yani insan ekosistemlerinin çıkış alanları ile doğal ekosistemler arasında da son derece güçlü bir ilişki bulunur. Bugünkü maddi uygarlığın ana kuruluş noktalarına baktığımızda bu ilişki son derece açık bir şekilde görülebilir. Dört büyük uygarlığın çıkışı da bu buluşmaların eseridir aslında: Nil Nehri ile Mısır Uygarlığı; Fırat ve Dicle ile Mezopotamya Uygarlığı; Ganj ile Hindistan Uygarlığı; Sarı Nehir ile Çin Uygarlığı... Çok uzaklara gitmeden, Mezopotamya coğrafyasını, bu temel ilişkiyi görmek açısından örnek bir laboratuvar olarak kabul edebiliriz.

Fırat ve Dicle'nin, Avrasya ve Afrika'nın, Doğu'nun ve Batı'nın, Güney'in ve Kuzey'in buluşma noktası ve tüm yolların kesişme noktası Mezopotamya, maddi uygarlığın en önemli odak noktalarına adeta ev sahipliği yapmıştır. Verimli toprakların ve su kaynaklarının ötesine geçen bir anlamı vardır bu toprakların. Bu da, dört bir yandan gelen yolların kesişme ve buluşma noktası olmasıdır. Bu buluşma, insanlığın kurucu iradesini ayağa kaldırmış; bir araya gelmeler ve kesişmeler, fikri ve maddi alışverişler, maddi uygarlığın temellerinin atılmasını sağlamıştır...

“10 bin yıl içinde Mavi Gezegen’i bütün olarak şekillendiren insanın üretici gücü, bu gücün inşa edilmesi sürecinde ortaya çıkan sosyal ve çevresel sorunları çözmeye yeterli değil mi?”

TEKNOLOJİ, UYGARLIK VE MUTLULUK

Yakın dönemdeki arkeolojik buluşlar ve araştırmalar, özellikle de ülkemiz sınırları içinde bulunan ve MÖ. 10 bin yıla tarihlenen Çatalhöyük ile MÖ. 12 bin yıla tarihlenen Göbeklitepe, bu buluşma ve kesişmelerin, ne denli büyük bir gelişme ve atılım oluşturduğunu bizlere açık bir şekilde gösteriyor. İnsanların bu ilk buluşma noktalarından yola çıkıp, gezegenin yaklaşık 5 milyarlık tarihi için son derece kısa bir sürede, dijital teknolojilerden genetik bilimlerine ve Mars’a yolculuk yapabilecek bir bilgi birikimine ve toplumsal örgütlenmeye ulaşabildik.

Ancak bu 10 bin yıllık maddi uygarlık tarihinin bugün son derece ciddi bir dünya-tarihsel krizle karşı karşıya olduğunu da görüyoruz. İnsanlık büyük bir hızla akıl almaz bir teknolojik düzeye ulaşmasına karşın, hem sosyal hem de çevresel anlamda altından kalkılması zor problemlerle boğuşuyor. Milyarlarca insanın açlık sınırında yaşadığı, sağlık hizmetlerine ulaşamadığı, en temel insan haklarından yoksun olduğu, eşitsizliğin kol gezdiği bir dünya ile bu iktisadi-teknolojik gelişmişlik arasındaki garip çelişki ve uçurum, günümüz dünyasının en çarpıcı portresi olarak kabul edilebilir. 10 bin yıl içinde Mavi Gezegen’i bütün olarak şekillendiren insanın üretici gücü, bu gücün inşa edilmesi sürecinde ortaya çıkan sosyal ve çevresel sorunları çözmeye yeterli değil mi?

Tüm bu büyük gelişme süreci, insanlığın mutluluğunu inşa etme kabiliyetine sahip değil mi? Tüm insanlık ve onun inşa ettiği ulusal ve uluslararası örgütlenmelerin karşısında bütün azametiyle duran sorular bunlar değil mi?

“Kısaca Sanayi Devrimi ve Toplumu olarak adlandırdığımız uygarlığın başlangıçta insanlığın birçok temel sorununun üstesinden gelebilmesi yolunda önemli bir atılım kaydettiğini rahatça söyleyebiliriz”

GELİŞMENİN GERİLEMESİ

İnsanlığın gelişim sürecinde ortaya çıkan bu önemli sorunların katmerlenmesi ve görünürlük kazanması ise son birkaç yüzyılın ürünü. Kısaca Sanayi Devrimi ve Toplumu olarak adlandırdığımız uygarlığın başlangıçta insanlığın birçok temel sorununun üstesinden gelebilmesi yolunda önemli bir atılım kaydettiğini rahatça söyleyebiliriz. Teknolojik gelişmelerle birlikte ortaya çıkan sağlık hizmetleri, şehircilik ve hijyen düzeyi, binyıllar boyunca

insanoğlu ve kızının yaşam kalitesini ve süresini önemli ölçüde düşüren engel ve zorlukları minimize etmeyi başardı. Diğer yandan, yine bu süreçte ortaya çıkan demokrasi, insan hakları, evrensel hukuk normları gibi üstyapısal gelişmeler, yüzyıllar boyunca bütün temel haklardan, kendi kapasitelerini geliştirme olanaklarından, sosyal ve ekonomik sığrama yapmalarını engelleyen kast sistemlerinden bunalmış insan toplulukları için önemli varoluş ve ilerleme olanakları da oluşturdu. Üstelik Batı merkezli olarak ortaya çıkan bu iktisadi-sosyal ve kültürel gelişme süreci, kendini çok kısa bir süreçte, dünyanın en ücra köşelerine, tüm toplumların kılcal damarlarına kadar ilerletmeyi başardı.

Ancak bu muazzam gelişme ve ilerleme, çok kısa bir süreçte karşıt dinamiklerini ve çelişkilerini de oluşturmayı bildi. İletişim ve enformasyon teknolojilerinin gelişimiyle eşitliğe, adalete ve bolluğa dayalı bir evrensel toplum kurma yolundaki büyük heyecan, altından kalkılması zor sosyal ve çevresel sorunlarla ani bir karşılaşma yaşadı.

“Sanayi Devrimi’nin başlangıcından bu yana, milyonlarca yıldır toprağa gömülü olarak kalmış kömür, petrol ve doğalgaz kaynaklarının yakılmasıyla ortaya çıkan karbondioksit emisyonları, 10 binlerce yıldır aynı konsantrasyon seviyesinde kalmış atmosferin dengesinde önemli bir gedik açıyor”

MADDİ UYGARLIK VE ÇEVRESEL YIKIM

Eşit ve adil bir toplumsal yapı kurma yolunda önemli bir tökezleme yaşayan bu gelişim sürecinin karşılaştığı en büyük zorluk ve meydan okumalardan biri de çevresel boyutta yaşandı. İçinde yaşadığı, tüm uygarlığını borçlu olduğu ekosistemi ve doğayı basit bir şekilde bir materyal deposu, bitmez tükenmez bir kaynak olarak gören bu insan merkezli ve maddiyatçı bakış açısının neden olduğu devasa sorunlar, bugün tüm sosyal sorunlarımızın üzerinde bir heyula gibi yükselmektedir. Biyoçeşitlilik kayıpları ve birçok canlı türünün neslinin tükenme tehlikesi altında olması, basit bir estetik veya vicdani sorunun çok ötesine uzanıyor. Dünyanın akciğerleri olarak kabul edilen Yağmur Ormanları, palm yağı üretimi yapılmak üzere yıkıma uğrattılıyor. Tarım arazilerinin, araçlarda kullanılmak üzere biyoyakıt üretimine tahsis edilmesi, insanlığı önemli bir gıda krizine doğru

götürüyor. Aşırı avlanma ve kirleticiler yüzünden denizlerdeki balık stokları büyük tehlike altında; kimi araştırmalara göre, beslenmemiz açısından son derece önemli balık türleri, bu yüzyılın sonunu göremeyebilir. İnsanlığın en temel yaşamsal varlığı olan su kaynakları üzerinde yaşananlar ise tehlikenin boyutunu başka seviyelere taşıyor. Bilinenin aksine son derece kıt bir kaynak olan temiz ve tatlı su rezervleri, insan aktiviteleri ve şehirleşme nedeniyle büyük bir baskı altında...

Tüm bu çevresel sorunları katmerleyen bir başka gelişme daha var ki, o da insan kaynaklı “İklim Değişikliği”. Sanayi Devrimi’nin başlangıcından bu yana, milyonlarca yıldır toprağa gömülü olarak kalmış kömür, petrol ve doğalgaz kaynaklarının yakılmasıyla ortaya çıkan karbondioksit emisyonları, 10 binlerce yıldır aynı konsantrasyon seviyesinde kalmış atmosferin dengesinde önemli bir gedik açıyor. Bundan 300 yıl önce 280 ppm seviyelerindeki karbondioksitin oranı, bugün atmosferde 400 ppm seviyesini aşmış durumda. Bu artış, bilinen tüm iklim istikrarını bozmaya fazlasıyla yeterli. Şimdilik kendini 1 santigrad derecelik artışla gösteren bu küresel ısınmanın, kutupların erimesinden canlı türlerinin tükenmesine, tatlı su kaynaklarının yok oluşundan deniz seviyelerinin yükselmesine ve dolayısıyla deniz seviyesindeki ülke ve kentlere su basmasına; tropik fırtınalar, ani sel baskınları, kuraklık, dolu ve hortum gibi aşırı hava olaylarının artışına neden olduğu, tüm saygın bilimsel araştırmalar tarafından kabul edilmiş durumda.

“2015 yılında Birleşmiş Milletler tarafından hazırlanan ve 193 ülkenin imzasıyla kabul edilen 17 Sürdürülebilir Kalkınma Hedefi de, insanlığın iş birliğine ve ortak faydaya dayalı yeni yol haritasını ortaya koymuş durumda”

MÜŞTEREKLERİMİZ VE ORTAK GELECEĞİMİZ

1987 yılında Birleşmiş Milletler tarafından hazırlanan ve kabul edilen Ortak Geleceğimiz bildirgesiyle (Brundtland Raporu) birlikte, insanlığın karşı karşıya olduğu bu muazzam tehditler silsilesine karşı harekete geçme yolunda evrensel bir çabanın oluştuğunu biliyoruz. 1992 yılında Rio Çevre Konferansında, uluslararası bir anlaşma ve mücadeleye dönüşen bu yeni çevresel bilincin, geçen 30 yıllık süreçte, hem hükümetler ve kamu yönetimi, hem özel sektör, hem

de sivil toplum ve birey hareketlerinde önemli ivmelenmeleri oldu. Başta dar bir çevrenin ilgilendiği konu, üniversite ve akademisyenlerden aktivist hareketlere, şirketlerden meslek birlikleri ve odalarına, yerel yönetimlerden kamu yönetimlerinin her seviyesine ve OECD ve Birleşmiş Milletler gibi uluslararası organizasyon ve yapılara kadar uzanmış durumda bugün. İnsanlığın diğer canlılarla paylaştığı ekosistemin ve onun her düzeydeki parçalarının, “Müştereklerimiz” (Common Goods) kavramsallaştırmasıyla çeşitli düzeylerdeki organizasyonlar tarafından denetlenmesi ve yönetilmesi, artık insanlığın ortak düzeydeki çağrısı... 2015 yılında Birleşmiş Milletler tarafından hazırlanan ve 193 ülkenin imzasıyla kabul edilen 17 Sürdürülebilir Kalkınma Hedefi de, insanlığın iş birliğine ve ortak faydaya dayalı yeni yol haritasını ortaya koymuş durumda.

“Artık ekonomide paylaştıkça ve kullandıkça azalmayan bazı şeyler var: Dijital olanaklar, atomlar dünyasının tersine, kullandıkça tükenmeyen, azalmayan bir evrenin kapılarını önümüze açmaya başladı”

“TEKNOLOJİ” VE “TOPLULUKLARIN GÜCÜ”

İnsanlık neden olduğu sorunların üstesinden gelebilir mi? Kendi attığı düğümleri çözebilir mi? Eşit, adil ve ekosistemle uyumlu üretim ve tüketim biçimleri geliştirebilir mi? Bunların gerçekleşebilmesinin önünde, insanlığın kendisinden başka bir engel bulunmuyor. Bunun da ötesinde bunu gerçekleştirebilmesi için tüm araçlar elinde mevcut. Bu alandaki iki temel ve kritik araç ise, “Teknoloji” ve “Toplulukların Gücü” olarak öne çıkıyor. Sorunları ortaya çıkaran ama aynı zamanda çözme becerisini de içinde fazlasıyla bulduran yüksek teknoloji, yenilebilir enerji aracılığıyla, fosil yakıtların eskisi gibi toprakta gömülü kalmasını sağlayabilir. Verimlilikteki gelişmeler, çok daha az enerji ve kaynakla daha çok ürün ve hizmeti inşa edebilir. Şehir madenciliği ve geri dönüşüm, yeni maden ocaklarının açılmasına engel olabilir. Akıllı ve dirençli şehirler,

teknolojinin yardımıyla, hava kirliliğinden trafiğe, toplumsal eşitsizlikten katılımcı kamu idaresi ve yerel yönetim anlayışlarına kadar bir dizi yeni yolu ardına kadar açabilir. Gıda atıklarının azaltılmasına ve açlık sorununa çare olabilir. Toplumsal dışlanmayı tarihin derinliklerine gömebilir. Teknoloji, iklim değişikliğine uyum perspektifiyle tarımsal üretimi artırabilir, su kaynaklarının üzerindeki baskıyı azaltabilir. Tüm bu gelişmelerin odağında ise her zaman toplulukların gücü olmak zorunda. Teknolojinin, iyiliğin, mutluluğun ve esenliğin yanında, eşitlik ve adalet ilkeleri çerçevesinde kullanımını inşa edecek ve ilerlemesini denetleyecek olan ise bireyler ve onların sınıksız birliktelikleriyle oluşturacağı topluluklar olacaktır...

Klasik ekonominin temel kurallarından biri, kaynakların kullandıkça azaldığı ve verimin düştüğüdür. 21. yüzyıl ve yeni ekonomi, bize bu konuda da yeni şeyler söylüyor. Evet, artık ekonomide paylaştıkça ve kullandıkça azalmayan bazı şeyler var: Dijital olanaklar, atomlar dünyasının tersine, kullandıkça tükenmeyen, azalmayan bir evrenin kapılarını önümüze açmaya başladı. İş birliği yapan belirli sayıda firmanın geliştirdiği bir ortak pazarlama platformu, aynı harcamayla çok daha büyük etkiler oluşturabiliyor. Ya da ortak kullanılan araç paylaşım havuzları, firmalara önemli tasarruflar sağlayabiliyor. Hem de dünya kaynaklarını boşa harcamadan... Aynı sevgi gibi, paylaştıkça çoğalan bir ekonomi geliyor, hazır mısınız?

“Bugün yeni bir uygarlığın kuruluş sancılarını çekiyoruz. İklim değişikliği gibi dev sorunların yön verdiği, enerjiden suya, tarımdan eğitime kadar birçok alan üzerine yeniden düşünmek ve yeni çözümler geliştirmek zorundayız”

BİZİM BÜYÜK MEYDAN OKUMAMIZ

Bugün yeni bir uygarlığın kuruluş sancılarını çekiyoruz. İklim değişikliği gibi dev sorunların yön verdiği, enerjiden suya, tarımdan eğitime kadar birçok alan üzerine yeniden düşünmek ve yeni çözümler geliştirmek zorundayız. Bu da yeni iş ve üretim ekosistemleri gerektiriyor. Yeni uygarlık, aynı insanlığın ilk gelişimindeki gibi, uygun ekosistemlerde kurulacak. Tabii 21. yüzyılda da bu büyük oranda, teknolojilerin olağanüstü olanaklarıyla, dijital ekosistemler olacak. Bu reel ve dijital ekosistemleri inşa edecek olan en büyük unsurlardan biri ise elbette iş birlikleri ve inovatif

girişimciler. İnsanlığın ve ekosistemin esenliği ilkesi çerçevesinde yola koşulmuş bir girişimcilik ekosistemi, rekabetten çok dayanışmaya dayayacak sırtını...

İşte bizim büyük meydan okumamız burada çimleniyor, büyüyor, serpiliyor: İyilik ilkesi çerçevesinde doğru bir şekilde dizayn edilmiş üretim ekosistemleri için gerekli olan sürdürülebilir çözümler. İnsanlık her zaman, önüne koyduğu sorunları çözmeyi başarmış. Bu noktada önemli olan, önümüze “doğru çözümleri” koymak. Teknolojiyi kendi başına buyruk bağımsız bir değişken olarak değil, aynı hedeflere inanmış örgütlü ve kendi içinde çok iyi haberleşen toplulukların ihtiyaçlarına hizmet eden bir araç olarak görmemiz ve yönlendirmemiz, çözümün ta kendisi olarak gözüktüyor. Yerelden evrensele uzanan, eşitlik ve adaleti kendisine ilke edinen ve hayallerini sonuna kadar ateşleyen toplulukların elindeki teknoloji, bugüne kadar sandığımızın ve gördüklerimizin aksine, dünyanın tüm yaralarına merhem olmaya kadir... OGLİV, bu ateşli çabanın ve hayalin, karşılıklı etkileşim ve gelişmenin, yeni bir uygarlığı hep beraber kurmanın çağrısıdır. Katılın, **Geleceğimizi Kuralım.** Ve bu sefer **Hep Beraber!**

EŞİTLİKÇİ, DİRENÇLİ VE İŞBİRLİKÇİ BİR MODEL ÖNERİSİ: YEREL SÜRDÜRÜLEBİLİR VARLIKLARIN ORTAYA ÇIKMASI VE PAYLAŞILMASI

“Her bölgenin kendi biricik beşeri ve doğal kaynaklarından ürettiği o temel Yerel Varlığın saptanması, sürdürülebilir yerel kalkınmanın ilk adımı olacaktır”

Dünyanın giderek büyüyen ve karmaşıklaşan küresel sorunlarının en temel ve radikal çözümü, yerel ve sürdürülebilir çözümlerden geçiyor. Bu anlamda küresel düşünmek ve yerel eylemek olarak özetleyebileceğimiz “Küyerel” (global ve local terimlerinden türetilen Glocal terimi) bakış açısı, yapılacak çalışmaların temel yaklaşımı olmalı. Bu bakış açısıyla, her bölgenin kendi tarihsel, sosyal, kültürel ve çevresel kaynaklarının bileşiminden çıkarılan Yerel Varlıklar (Local Assets), temel bir öneme sahip. Her bölgeyi, ürettiği o özel varlık veya varlıklarla küresele taşımak, yerel sürdürülebilir kalkınmanın yolunu açacak anahtar olarak kabul edilmeli.

Her bölgenin bu benzersiz varlığının saptanması ise, uzun dönemli, bilimsel ve katılımcı bir süreçle örgütlenebilir ancak. Her bölgenin kendi biricik beşeri ve doğal kaynaklarından ürettiği o temel Yerel Varlığın saptanması, sürdürülebilir yerel kalkınmanın ilk adımı olacaktır. Bu noktada söz konusu bölge ile kendi çevresinde bulunan diğer yerellerin ve içinde yer aldıkları daha büyük idari yapının (ulusal veya bölgesel) özellikleri önemli bir role sahiptir. Geliştirilecek ve paylaşılacak temel varlığın saptanmasında, arama konferansları, uzman çalışmaları, literatür tarama gibi katılımcı ve bilimsel süreçlerden yararlanılmalıdır.

Son 25-30 yıldır yerel kalkınma tartışmaları içinde önemli bir bilgi alanı olarak ortaya çıkan **Varlık Temelli Yerel Sürdürülebilir Kalkınma Modeli** (Asset Based Local Sustainable Development), geleneksel mikro kalkınma teorilerinin ötesine geçmeyi başaran görece yeni bir yaklaşım. Bu yaklaşımda, geleneksel üretici ve tüketici, yöneticiler ve yönetilenler ayrımlarının ötesine geçerek, topluluğun kendi iç enerjisi ve becerileriyle gelişim sağlanması hedefleniyor. Bu noktada topluluğun en önemli varlıkları, tek tek bireylerin yetenekleri ve kendi içlerinde kurdukları karşılıklı etkileşimler ve bağlar olarak kabul ediliyor. Tarihsel süreç içinde geliştirilmiş bu bağlar ve içsel enerjinin, klasik, dışardan desteklerle gerçekleştirilmeye çalışılan gelişim modellerinin çok ötesinde bir verim sağladığı, dünya üzerindeki birçok örnekle kanıtlanmış durumda. Kendi iç dinamiklerini harekete geçirerek kurulan, bu anlamda **“içeriden gelişme”** olarak tanımlanabilecek bu yeni sosyal ve iktisadi kalkınma yolu, ekonomik, sosyal ve ekolojik krizlere/altüst oluşlara karşı çok daha dirençli bir temel oluşturuyor.

21. yüzyılda **Varlık Temelli Yerel Sürdürülebilir Kalkınma Modeli**’ni üç temel direk üzerinden yükseltmek mümkün görünüyor. Bu sacayağının ilk adımı, eşitlikçi, verimli ve sürdürülebilir bir ekosistem ile değer oluşumunu mümkün kılan, varlık temelli yerel sürdürülebilir kalkınmanın da ilk adımı olan **İnovasyon** düşüncesi ve eylemidir. Ve çoğu zaman düşünüldüğünün aksine inovasyon bireysel bir çaba ve oluşum değildir. Her inovasyonun ardında, eşitlikçilik temelinden yükselen güçlü bir ekosistem vardır.

Bireyler, toplumsal kaygıların üzerinde yükselen bir ortak bilincin içinde düşünür ve hareket ederler. Toplumsal bilinç, tek tek bireylerin gideceği, yöneleceği alan ve yolları belirler. Bugün bu yol, insanlığın ortak sorunları olan çevresel ve sosyal eşitsizlikleri işaret ediyor. Dolayısıyla inovasyon çabalarının da, insanlığın bu ortak sorunlarını çözmeye yönelmesi kaçınılmazdır. İnsanlık her zaman önüne çözebileceği sorunları koyar. Zamanın ruhu da buradan şekillenir. Çevresel ve sosyal fayda odaklı düşünsel iklimlerde, inovasyonlar da, sadece kâra dayalı geleneksel ekonomik modelin ötesine geçmenin en önemli araçları olarak öne çıkacaktır.

İnovasyon ekosistemi üzerinde oluşturulan sosyal, ekonomik ve ekolojik faydanın etkilerinin kalıcılaşması, giderek yerel bir kültür haline gelmesini sağlayacak ikinci büyük adım ise dirençli bir **Kültür İnşası**'dır. Bu kültürün temel niteliği ise, finansal, ekonomik, sosyal ve çevresel krizlerden asgari düzeyde etkilenmeyi sağlayacak olan "direnç"tir. Varlık temelli sürdürülebilir kalkınmanın bekasını sağlayacak bu direncin en temel unsuru ise, söz konusu topluluğun on yıllara belki de yüzyıllara dayalı gelişimi boyunca biriktirdiği ilişki ağları ve yeteneklerdir. Topluluğun ortak bünyesinde geleneksel olarak gelişen bu maddi olmayan toplam kapasitenin, dünyanın başka yerlerinde gelişen yeni yaklaşımlarla (döngüsel ekonomi, biyomimkri gibi) sentezlenmesi sonucu ortaya çıkan ortak varlıklar, topluluğun ortak kültürü olarak geliştirilir ve paylaşılır.

Varlık Temelli Yerel Sürdürülebilir Kalkınma Modeli'nin üçüncü ve tamamlayıcı ayağı ise **Değer Üretimi** olarak

özetlenebilir. İnovasyon kültürüyle ileriye atılan, kültürün inşası ile garanti altına alınan ortak varlıkların yerel, bölgesel, ulusal ve küresel iş birliği ağları içinde paylaşılması son derece önemlidir.

Geleneksel kalkınma modellerinin tersine, bölgesel olarak ortaya çıkan topluluk temelli varlıklar, her düzeyde paylaşıldıkça büyüyen bir yapı ve karaktere sahiptir. Bu noktada alınıp satılan bir ürünle değil, bu ürünü mümkün kılan know-how, deneyim ve bilgi birikiminin paylaşımı ihracına dayalı bu yeni kalkınma modeli, doğal kaynakların, gelecek nesilleri düşünmeksizin paylaşımına neden olmaz. Tam tersine insanlığın ortak mirasına ve geleceğine katkı sunarken, kendi bölgesel kaynaklarını tüketmemeyi ilke edinir. Yeni nesil kaynak modelinde, Varlık cismi değil, esas olarak bilgi temellidir.

Varlık Temelli Yerel Sürdürülebilir Kalkınma Modeli, dışlayıcı, kozmopolit, verimsiz gelişim modellerinin neredeyse tam tersini öngören yeni bir şema olarak kabul edilmelidir. Bu model esas olarak sosyal, ekonomik ve ekolojik süreçleri düşünerek tasarlanan bir ekosistem mimarisini gerektirir. Ve temel yapıtaşını da, topluluğun tekil ve ortak beceri ve birikimleri oluşturur. Topluluk üyelerini müşteri değil, eşit haklara sahip inovatif bireyler olarak gören; topluluğun kadim bilgi, birikim ve iletişim ağlarını, geriletici değil, ilerletici ve üretici akışlar olarak gören bu yeni kalkınma modeli, "açıklığı ve şeffaflığı" esas alır. 21. Yüzyıl ve insanlığın ortak geleceği de, bu şeffaflığa ve onu mümkün kılan iletişim ağlarının eseri olacaktır. Tüm kapılar açıldığında, yeni bir uygarlığa doğru ilk adımlarımızı atacağımızdan kimsenin kuşkusu olmasın...

İNOVASYONA DOĞRU

“Çoğu zaman düşünülenin aksine inovasyon, ‘rekabet’ ve ‘tek kişilik gösteri ve başarıların’ çok ötesinde, herkesin kendi kişisel gelişimine olanak veren, etkileşime açık kolektif alanlar üzerinden yükselir”

Üretilen, geliştirilecek ve sonrasında tüm insanlıkla paylaşılacak temel varlığın saptanmasının ardından gelen ilk aşama, İnovasyon Ekosistemi kurmak olarak özetleyebileceğimiz süreçtir. İnovasyon ortamı, sürdürülebilir yerel kalkınma ve onun taşıyıcısı olan Varlık için, sağlam temellerin oluşturulmasını sağlar. Ancak inovasyon basitçe, tek yolların, tek kişinin veya grubun eseri olmanın ötesinde, kolektif ve üretici bir düşün, hareket ve eylem ortamının varlığını öngerektirir. İnovasyon, kendisini doğuran süreçlerin varlığıyla birlikte mümkündür. Bu anlamda İnovasyon, tek yol yerine, çok çeşitli ve sayısız yolun varlığına ve beraberce var olabilmesine yönelik bir düşünsel vaha olarak da rahatça tanımlanabilir.

Katılımcı, özgürlükçü düşünsel ortamlar, varlık temelli, yerel sürdürülebilir kalkınmaya yönelik inovasyonun doğuşunda ve gelişiminde kritik bir role sahiptir. Çoğu zaman düşünüldüğünün aksine, inovasyon, “rekabet” ve “tek kişilik gösteri ve başarıların” çok ötesinde, herkesin kendi kişisel gelişimine olanak veren, etkileşime açık kolektif alanlar üzerinden yükselir. İnovasyonun iş birliği doğası, aslında kendini en çok topluluk kalkınma stratejilerinde gösterme imkanı bulur.

Varlık temelli, yerel sürdürülebilir kalkınma için güçlü bir inovasyon ekosisteminin oluşmasında, inovatif bireylerden çok, bu kişi ve tekil kurumların birlikte, ortak bir amaç etrafında çalışmalarını sağlayacak ekosistemler rol oynar. Bu anlamda, inovasyon gibi son derece bireysel bir çaba olarak görülen bir düşünme ve eyleme pratiği, gerçekte çoğu zaman güçlü ve inovatif iş birliği ağları ve ekosistemlerin ürünüdür. Sürdürülebilir toplumsal refahı üretecek güç, iş birliğine dayalı bu inovasyon ortamlarından doğar.

“Varlık temelli yerel sürdürülebilir kalkınma için en önemli adım olan ekosistem mimarisi, sosyal, ekonomik ve ekolojik süreçleri düşünerek tasarlanmalıdır”

GÜÇLÜ BİR EKOSİSTEM TASARLA

Üretilmesi ve paylaşılması planlanan her varlık aslında, her üründe olduğu gibi temel bir değer zincirinin sonucudur. Bu aşamada, bu değer zincirinin her noktasının saptanması ve bir arada uyum içinde çalışan bir iş ekosisteminin oluşturulması gereklidir. Hammadde, üretim, ambalajlama, lojistik, pazarlama ve tanıtım gibi her ürün için farklılaşan bu değer zincirinin, aynı doğadaki gibi uyumlu ve verimli bir ekosistem içinde çalışması hayati öneme sahiptir. Bu

nedenle, başlangıcından sonuna kadar uzanan güçlü bir ekosistem mimarisini en başından inşa etmek son derece önemlidir. Burada bilginin önemi ne kadar vurgulansa azdır. Dolayısıyla yerel ve evrensel düzeyde akademi ve araştırma merkezleriyle, kuruluşlarıyla ilişki geliştirilmeli; onlar da bu ekosistemin ayrılmaz bir parçası haline getirilmelidir.

Varlık temelli yerel sürdürülebilir kalkınma için, en önemli adım olan ekosistem mimarisi, sosyal, ekonomik ve ekolojik süreçleri düşünerek tasarlanmalıdır. En yüksek sosyal etkiyi oluşturacak, içinde bulunulan doğal ekosistemin ve kaynakların sürdürülebilir yönetimini sağlayacak bu güçlü iş ve yaşam ekosistemi, aynı zamanda bölgede yaşayan bireylerin istihdamını ve refahını artıracak şekilde tasarlanmalıdır. Bölgesel varlıklar, sadece doğal kaynaklar, iş süreçleri sonucunda çıkan ürün ve hizmetler değil, aynı zamanda o bölgedeki tüm resmi veya gayri resmi kuruluşlar, ilişki ağları ve hatta gelenek ve görenekler gibi manevi varlıklardır da...

“Var olan yetenek ve becerilerin keşfi ve bu birikimin geliştirilmesine yönelik eğitim-öğretim faaliyetleri, bölgenin sürdürülebilir geleceğini bugünden kuracak en temel çalışmalar olarak kabul edilmelidir”

SÜRDÜRÜLEBİLİR BİR AKIŞ İNŞA ET

Güçlü Bir Ekosistem bölümünde anlattığımız gibi, her bir ürün, aslında büyük bir değer zincirinin parçasıdır. Ayrıca üretimden hammaddeye, lojistiğe, ambalajlamaya ve pazarlamaya kadar uzanan her aşama, bir kaynak ve enerji kullanımı gerektirir. Bu kaynakların temini ise doğal kaynakların tüketimi anlamına gelir. Bu nedenle her aşamada verimli ve temiz üretim süreçlerinin devreye sokulması son derece önemlidir. Çevre dostu materyallerin kullanılması, yenilenebilir enerji kaynaklarının devreye sokulması, verimlilik, su tüketimini azaltan teknolojilerin bileşiminden oluşan bir döngüsel ekonomi modelinin ilk baştan tasarlanması gerekir. Bilindiği gibi döngüsel ekonomide, her üretim sürecinin atığı bir başka sürecin girdisi olarak kullanılabilir. Ayrıca bu süreç, sadece söz konusu varlığın üretimi değil, bölgede yapılan diğer tüm üretim süreçleriyle birlikte düşünülmeli, başka sektör ve süreçlerinin atıklarının değerlendirilmesi ve kendi atıklarının

da başka üretim aşamalarında kullanılması en baştan planlanmalıdır. Sözelimi varlık bir gıda maddesiye, onun üretiminde oluşan atıklar biyokütle olarak değerlendirilebilir. Paket ve ambalajlarında, başka bir sektörün çıktıları değerlendirilebilir. Ayrıca doğadan ilham alan tasarımlar olarak ifade edilen “Biyomimikri” yaklaşımı da sürdürülebilir iş akışlarının kurulumunda kullanılabilir.

Bu noktada önemli bir vurgu da, varlık temelli yerel sürdürülebilir kalkınmanın en önemli unsurlarından birinin yerel toplulukların tarihten bugüne uzanan beceri ve yetenekleri olduğudur. Varlık temelli kalkınmanın en temel unsuru her zaman için bölgede ikamet eden bireylerdir ve her bireyin kendine özgü yetenek, beceri ve birikimleri, gelişme için merkezi öneme sahiptir. Bireylerin yetenekleri ve karşılıklı ilişkileri, üzerinde yükselinecek en sağlam zemindir. Bölgenin tarihsel geçmişi boyunca şekillenmiş varlıkları, tam da bu ilişki ağlarının üzerinden katma değer üretecek bir potansiyel enerji taşırlar. Bu noktada, var olan yetenek ve becerilerin keşfi ve bu birikimin geliştirilmesine yönelik eğitim-öğretim faaliyetleri, bölgenin sürdürülebilir geleceğini bugünden kuracak en temel çalışmalar olarak kabul edilmelidir. Bu eğitim süreçlerinin, konvansiyonel öğretim süreçlerinin çok ötesinde, asıl olarak birlikte öğrenme şeklinde gerçekleştirilmesi, varlık temelli yerel sürdürülebilir kalkınmanın garantisidir. Anlatmaktan çok bireylerin konuşmasına, sesli düşünmesine, kendilerini bireysel ve kolektif olarak ifade etmelerine dayanan bu yeni eğitsel pratik, bölgesel gelişimin anahtarı niteliğindedir.

“Birlikte elde edilen tüm çıktıların kurumsallaşması, geri dönüşsüz bir kazanıma ve giderek ortak kültüre dönüşmesi için ‘Kutlama’ kritik bir aşama olarak kabul edilmeli”

KENDİNİ KUTLA

Güçlü bir topluluk ekosistemi ekseninde yükselen Varlık Temelli Yerel Sürdürülebilir Kalkınmanın çıktıları tekil değil, çoğul karakterlidir. İstihdam, refah, kültürel ve eğitsel nitelik artışı, hakkaniyet, adalet ve eşitlik gibi beşeri sonuçların yanı sıra, doğal kaynak ve ekosistemlerin güçlenmesi gibi sonraki nesillerin de çok farklı yollarla fayda sağlayacağı çıktıların zuhur etmesi de kaçınılmazdır. Konvansiyonel gelişme veri

ve istatistiklerinin çoğu zaman görmezden geldiği, ölçmekten bile kaçındığı, finansal veri dışı maddi-manevi-doğal kazanımlar, sadece yaşayanların değil, bölgede yaşayacak gelecek nesillerin de mutluluk ve refahını garanti altına alacak ortak hazineler olarak görülmelidir.

Bütün bu süreçte, bireylerin becerileri, iş birlikleri ve geçmişten bugüne uzanan sosyal ağlarıyla elde edilen ortak kazanımların, bölgenin bugününün ve geleceğinin garantisi olduğunun tüm topluluk üyeleri tarafından idrak edilmesi hayati öneme sahiptir. Birlikte elde edilen tüm çıktıların kurumsallaşması, geri dönüşsüz bir kazanıma ve giderek ortak kültüre dönüşmesi için **“Kutlama”** kritik bir aşama olarak kabul edilmelidir. Yerel festivallere, kalıcı fiziksel alanlara ve mekanlara, kültür-sanat yapıtlarına dönüşen ve onlarda cisimleşen kutlama kültürü, varlık temelli yerel sürdürülebilir kalkınmayı görselleştirmesiyle de etkili bir pratiktir.

KÜLTÜRÜN İNŞASI

“Topluluğun Ortak Varlığının dayanıklılığının ve sürekliliğinin sağlanabilmesi için kalıcı bir yerel kültürün geliştirilmesi temel zorunluluktur”

İlk bölümde hedefin, varlığın saptanması ve üretim ve iş akışıyla ilgili temel altyapının oluşturulmasının ardından ikinci temel adım, varlığın dayanıklılığının ve sürekliliğinin sağlanabilmesi için kalıcı bir yerel kültürün oluşturulmasıdır. Bu kalıcı kültür, varlığın ve bölgenin sürdürülebilir refahının garantisi olacaktır. Bu süreçte, Ürün - Varlık ile bölgesel kültürün iç içe geçmesi, birinin sözü edildiğinde diğersinin akla gelmesi temel hedef olmalıdır. Zaman içinde gerçekleşebilecek bölgesel, ulusal, küresel krizlere; kuraklık ve maddi afet gibi doğal tehditlere ve en önemlisi, varlık temelli sürdürülebilir yerel kalkınmanın organizasyonel ve düşünsel gelişiminde yaşanabilecek iniş-çıkışlara karşı “dirençli” bir yapının inşası olmazsa olmazdır.

“Katılımcı süreçlerle elde edilen sosyal, ekonomik ve ekolojik faydaların etkinleştirilmesi ve kalıcılaştırılması son derece önemlidir. Bunu garanti altına alacak ise, hem ürünlerin hem de süreçlerin netleştirilmesidir”

HER ŞEYİ NETLEŞTİR

Kalıcı ve damga vuran bir yerel varlık ve sürdürülebilir kalkınma için, bölge halkının katılımı son derece önemlidir. Katılımcı ve dayanışmacı bir mahalle-topluluk kültürü, ekonomik refahın en önemli garantilerinden biri olarak kabul edilmeli. Varlık aracılığıyla kazanılan toplumsal faydanın bölge halkıyla paylaşılması, her süreçte alınacak yeni yatırım ve gelişim kararları konusunda bilgilendirme – istişare kanallarının oluşturulması, varlığın adeta toplulukta cisimleşmesini ve dolayısıyla yerel halk tarafından içselleştirilmesini sağlayacaktır.

Katılımcı süreçlerle elde edilen sosyal, ekonomik ve ekolojik faydaların etkinleştirilmesi ve kalıcılaştırılması son derece önemlidir. Bunu garanti altına alacak ise, hem ürünlerin hem de süreçlerin netleştirilmesidir. Her birim üretimin, ürünün tüm yapısal ve biçimsel özelliklerini taşıması gerekir. Bu ayrıca üretim ve inşâ süreçleri için de geçerlidir.

“Ölçümleme araç ve yöntemlerinin ve çıktılarının sadece uzmanlar değil, bölgede yaşayan tüm bireyler tarafından anlaşılması, katılımcı ve demokratik gelişmenin motoru olarak kabul edilebilir”

ETKİLERİNİ ÖLÇ

Varlık etrafında muazzam bir katma değer oluşturulması mümkündür. Öncesinde son derece verimsiz bir şekilde üretilen ve markasız, itibarsız, güvenilirliği olmadan pazarlanan varlık, tüm bu süreçte oluşturulan katma değerle tüm bölge için önemli bir maddi refah da oluşturacaktır. Bu refah kendini hem toplam istihdam oranları (nicelik kadar niteliksel bir artış da söz konusudur), hem yan sektörlerin gelişimiyle kendini gösterecektir. Bölgedeki ticaret hacminin artışı da birçok kuruluşun iktisadi ve insan kaynağı kapasitesini güçlendirecektir. Böylesi bir gelişmenin birçok yan getirisi de vardır. Ele alınan bölgenin gelişimi, üretken ve yenilikçi emeğin bölgeye akışını kolaylaştıracak; bu da tekrar bir maddi getiri döngüsünü başlatacaktır. Aynı şekilde kültür ve doğa turizmi gibi başka yan getirilerin de bölgeye akması planlanmalı; hem maddi kaynaklar hem de insan kaynakları bu süreçlere göre önceden dizayn edilmelidir.

Bu noktada sosyal, ekonomik ve ekolojik faydaların etkilerinin kalıcı ve sürdürülebilir olması için ölçümleme son derece önemlidir. Bu ölçümleme için, hem sosyal hem de ekolojik etkileri göz önüne alan bütüncül bir hesaplama yöntemi geliştirilmelidir. Ölçümleme araç ve yöntemlerinin ve çıktılarının sadece uzmanlar değil, bölgede yaşayan tüm bireyler tarafından anlaşılması, katılımcı ve demokratik gelişmenin motoru olarak kabul edilebilir. Aktif ve üretici bireyler, tüm bu süreçlerde gelişim gösterecek; yeni kuşakların kendilerinin ve ortaklaşa inşa ettikleri varlıkların sosyal ve çevresel etkilerinin bilincinde olmasını sağlayacaktır. Bu noktada katılımcı ve yaşam boyu eğitim modelleri devreye girmek zorundadır. Üretirken öğrenen, öğrenirken üreten; ürettiklerine, üretim süreçlerine ve müştereklerine yabancılaşmayan aktif bireyler, bölgenin geleceğinin en önemli kazanımları olarak kabul edilmelidir. Ortak malların trajedisi, çoğu zaman, kimsenin onları sahiplenmemesi ve bu nedenle sınırsızca tüketilmelerinden kaynaklanır. Etkileşimli, toplumsal bağlarla üretilen ve denetlenen ortak varlıklar ise, tam tersine, süreğen bir gelişim inşa ederler. Herkesin olan, toplumsal bağlarla korunur ve geliştirilir. Ortak malların trajedi değil, değer üretmesinin temel dinamiği de varlık temelli yerel sürdürülebilir kalkınmadır...

“Ortak varlığın geliştirilmesinde elde edilen tüm bilgi ve deneyimin belgelenmesi, bu belgelemenin analizi ve herkesle paylaşabilecek sözel ve görsel bir iletişim dizgesi haline getirilmesi son derece önemlidir”

HİKAYENİ ANLAT

Varlık etrafında dayanıklı ve sürdürülebilir bir kültür inşa etmenin en kritik adımlarından biri, süreci ve sonuçları, hem içeriden (yani yerel halkın) hem de dışarıdan (yani dünyanın ve/veya ülkenin) artık tanımlanmış bir kültür halinde görmeye başlamasıdır. Bunun için elde edilen tüm bilgi ve deneyimin belgelenmesi edilmesi, bu belgelemenin analizi ve herkesle paylaşabilecek sözel ve görsel bir iletişim dizgesi haline getirilmesi son derece önemlidir. Bütün bu görevi ise,

bölgede bu iş için kurulmuş ancak bölgenin tüm verilerini derleyip toplama gibi daha kapsamlı görevleri de üstlenmiş bir araştırma-geliştirme merkezi üstlenecektir. Bu merkez aynı zamanda bölgede yenilikçilik/inovasyon ve girişimcilik kültürünün gelişimi için yeni nesillerin özendirilmesinde ve yetiştirilmesinde de önemli bir rol oynayabilir. Unutulmamalı ki, üretilen ortak varlığın yeniden üretiminde, yenilikçilik ve girişimcilik kültürüyle yetişmiş genç nesillerin son derece kritik rolleri olacaktır. Bu girişimcilik kültürü, sadece seçilen varlık etrafında değil, yeni varlıkların geliştirilmesi ve üretilmesi için de ortam oluşturacaktır.

Ve tüm bu çalışmalardan, gerçek ve ilham verici bir “Hikaye” ortaya çıkacaktır. Sadece reklam üzerine kurgulanan yapay tanıtımlar yerine, topluluk enerjisinden beslenen çoğul ve katılımcı hikayeler, hem söz konusu topluluğun kendini yeniden üretmesine hem de başka toplulukların ilham almasına yardımcı olacaktır.

DEĞERLERİ PAYLAŞMAK

“Dünyada bölgeler arası eşitsizliklerin de en önemli nedeni olan bir noktadan üretim ve dünyanın dört bir yanına ihraç modeli, 20. yüzyılda kalmış eski bir maddi getiri şemasıdır”

Artık varlık etrafında sağlam bir üretim akışı, üretim kültürü ve deneyimi inşa eden; bunu bölgesel bir kültür haline getiren; iletişim-bilgi dağarcığı olarak depolamayı başaran ve bunu hikayeletirmeyi beceren bir sürecin bir sonraki aşamasındayız. Bu aşama, inşa edilen bu değerlerin paylaşılması aşamasıdır. Bu noktada en önemli vurgu, asıl ihraç edilecek olanın ürünün-hizmetin kendisi değil, o süreci oluşturan deneyimin ve bilgi birikiminin olduğudur. Dünyada bölgeler arası eşitsizliklerin de en önemli nedeni olan bir noktadan üretim ve dünyanın dört bir yanına ihraç modeli, 20. yüzyılda kalmış eski bir maddi getiri şemasıdır. Bu tür bir üretim şeması, belirli bölgeleri aşırı refah içine sokarken, diğer bölgeleri üretilen ürün veya hizmeti satın alamayacak kadar yoksullaştırma gibi bir zayıflığa sahiptir. Bu modelin bir başka zaafı tarafı ise tek bölgeden üretimin, bazı noktalarda geri döndürülemez çevresel etkiler de oluşturabilmesidir. Toprağın verimini düşüren, ekosistem hizmetlerini zayıflatan bu üretim şeması bugün “modellenebilir-paylaşılabilir” modellerle ikame edilmek zorundadır.

“21. yüzyılın en temel değeri hiç kuşkusuz bilgidir. Her şeyi üretebilecek olan en temel yapıtaşı haline gelen bilginin paylaşımı, Varlık Temelli Yerel Sürdürülebilir Kalkınmanın olmazsa olmazlarından”

DENEYİMİNİ YAY

Artık bölgesel bir kültür halini almış, tüm süreçleri ortaya konmuş, kavramsallaştırılmış bir varlık ve bölgesel kültür haline gelmiş bir çalışmanın bu aşaması, bu deneyimi anlatmak, paylaşmak ve olabildiğince yaymaktır. Çıma süreci boyunca elde edilen sonuçların, ölçülmüş sosyal, ekonomik ve çevresel faydaların kamuoyuyla ve ihtiyacı olan herkesle paylaşılması, çalışmanın modellenebilir olmasını sağlayacaktır.

21. yüzyılın en temel değeri hiç kuşkusuz bilgidir. Her şeyi üretebilecek olan en temel yapıtaşı haline gelen bilginin paylaşımı, Varlık Temelli Yerel Sürdürülebilir Kalkınmanın olmazsa olmazlarından. Ürettiklerinin çıktılarında öte, bu üretimi mümkün kılan deneyimlerin ve bilgi birikiminin, kısacası en geniş anlamıyla ‘Know-How’ın küresel ölçekte paylaşımı, ortaya çıkardığı etkileşimlerle yeni olanaklar ve fırsatlar doğuracaktır. Geçmiş yüzyılın tek yönlü üretim modelinin tersine, döngüsel bir nitelik taşıyan yeni üretim ve paylaşım modeli, yarının toplumunun nüvesi olarak kabul edilmelidir.

“Dünyanın ve/veya ülkenin başka yerlerindeki ihtiyaç sahiplerine yardım, kısa zaman içinde yeni fırsatların ve iş birliklerinin oluşmasını sağlayacaktır”

YARDIM ET

Bilgi dokümantasyonu ve paylaşımının ötesinde, elde edilen bilgi ve deneyim için aktif rol oynamak, yeni yolların açılması için önemlidir. Dünyanın ve/veya ülkenin başka yerlerindeki ihtiyaç sahiplerine yardım, kısa zaman içinde yeni fırsatların ve iş birliklerinin oluşmasını sağlayacaktır. Ürün ihracı yerine deneyim ihracı olarak özetlenebilecek bu süreç, çok taraflı yeni iş birliği platformlarının oluşturulmasının altyapısı olarak kabul edilmeli.

İster bulunduğu yerin hemen yanı başında; ister dünyanın diğer ucunda olsun bu paylaşım ve bilgi-beceri desteği, sadece anlık temaslarla sınırlanmamalıdır. Dünyayı küresel bir köye dönüştürme ideali, ancak bu paylaşımların etkileşimli bir yapı ve nitelik kazanmasıyla mümkün olacaktır. İletişim ve ulaşım teknolojilerinin gelişimiyle mesafelerin anlamsızlaştığı bu yeni dünya, çok kültürlü yapıların serpilmesini, içe kapanmacı, izolasyonist eski bilgi ve kültür politikalarının geri dönüşüm kutusuna atılmasını sağlayacaktır. Geri dönüşüm kutusundan çıkartılan ise, yeni bir küresel kültürün inşasında kullanılacak en değerli yapıtaşlarıdır. Dünya ancak bu sayede yeniden ve yeniden kurulabilir...

“Zaman, başarılarını global ölçekte, değerlerini paylaştığı bölgelerle ve yerel halkla paylaşma zamanıdır”

KAPILARI AÇIN

Artık döngü tamamlanıyor. Şimdi başarılarını global ölçekte, değerlerini paylaştığı bölgelerle ve yerel halkla paylaşma zamanı. Bu küresel ölçekteki iş birliği ağları ve platformları yeni fırsatlar ve maddi-manevi getiriler taşımaya devam edecek. Farklı kültürle kurduğu ilişkiler, paylaşımlar yeni gelişim ve maddi-manevi zenginlik alanları inşa etti. Ve tüm bu süreçlerden elde ettiği refah, mutluluk, gelişkin insan kaynağı, gelişkin ve dirençli bir topluluğun geleceğinin garantisi olarak kabul edilebilir.

Bu, mutluluk döngüsünün tamamlanması ve geleceğin bugünden kurulmasıdır. Artık bizi birbirimize bağlayan küresel bir değer zincirinin bir halkasıyız. Ve zincirin gücü, her bir halkanın gücü kadardır. Zayıf halkalarla sağlam bir değer zinciri kurulamaz. Bu anlamda toplulukların üretici güç ve becerilerinin, ekosistemlerinin sürdürülebilir kaynaklarının ve doğal müştereklerinin sonsuz kapılar aracılığıyla birbiriyle bütünleştiği küresel bir ağ söz konusu olan. Her bir topluluğun kendi özgün becerileri, tarihleri ve kurumlarının eseri olan varlıklar, başka topluluklarının yoksunluk ve yoksulluklarının değil zenginliklerin, refahlarının ve mutluluklarının da teminatı olabilir. Her topluluğa ait müşterekler birleşerek küresel bir ortaklığın zeminini inşa edebilir. Yoksulluk, yoksunluk ve dışlamalar,

20. Yüzyılda savaşların, çatışmaların en temel nedenleri oldu. Ortak zenginlik, refah ve mutluluk ise, 21. Yüzyılda paylaşımaya dayalı küresel bir medeniyeti doğuracak. Bu çalışmanın lokomotifi ise, Varlık Temelli Yerel Sürdürülebilir Yerel Kalkınma olacak.

Burada aktarmaya çalıştığımız bu yeni kalkınma modeli ve anlayışı, yeni katkılarla geliştirilmeye açıktır. Her bireyin ve kurumun katacağı yeni fikirlerle zenginleşecek ve gelişecektir. OGLİV, bu modelin pratik ve teorik tartışmalarının geliştirilmesi için kuruldu. Bu kapıdan girecek yeni anlayışlara, geleceğimizi hep beraber kuracağız.

၅gliv